

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต้น
ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

A Development of Learning Achievement in Dramatic Arts on Choreography
Using CIPPA Model Activities and Video Lessons for Grade 6 Students

วันจักรี โชติรัตน์^{1*}, มนตรี เด่นดวง² และปรีดา เบ็ญคาร²

Wonjukkree Chotirat^{1*}, Montri Denduang² and Preeda Benkan²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹ Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Songkhla Rajabhat University

² อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาวัดผลการศึกษา, โปรแกรมมิชวาทวัดผลการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

² Professor of Education Program educational measurement, Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

*Corresponding author, E-mail: wonjukkree@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถการออกแบบท่ารำ เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนจ้อยฮั่ว โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี สายสามัญทั่วไปที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการออกแบบท่ารำ เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ภาพรวม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93 3) ความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ภาพรวม นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้ค่าความเชื่อใจ 0.89 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบวัด เท่ากับ 0.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ตามลำดับ ผู้เรียนได้รับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ตามลำดับ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์, การออกแบบท่ารำ – เต็ม, การจัดกิจกรรมรูปแบบชิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์

Abstract

The study aimed to: 1) compare the pre - and post - learning achievements in knowledge on choreography in Dramatic Arts of Grade 6 students who were taught by using CIPPA model activities and video lessons, 2) compare the pre- and post- learning achievement in competency from the performance test on choreography in Dramatic Arts of Grade 6 students who were taught by using CIPPA model activities and video lessons, and 3) study the satisfaction of Grade 6 students on learning Dramatic Arts after learning via CIPPA model activities and video lessons. The sample group consisted of 30 Grade 6 students who were studying in semester 2, academic year 2018 at Chong Hua School, under Office of the Private Education Pattani Province, Muang district, Pattani province. The samples were obtained by using multi-stage sampling technique.

The study results revealed that: 1) The learning achievements in knowledge on choreography in Dramatic Arts of Grade 6 students who were taught by using CIPPA model activities and video lessons after learning were significantly higher than before studying at the .05 level of statistics and the reliability of the evaluators was 0.91 2) In the overall view, after learning, achievements in competency on choreography from the performance test results in Dramatic Arts of Grade 6 students who were taught by using CIPPA model activities and video lessons were significantly higher than before learning at the .05 level of statistics and the reliability of the evaluators was 0.93 3) The satisfaction of Grade 6 students on learning Dramatic Arts after learning via CIPPA model activities and video lessons, in the overall view, was at the highest level and the reliability of the evaluators was 0.89. The alpha reliability of the valuation form was 0.96. When considered in each aspect, it was found that the aspect of advantages the students gained was at the highest mean, followed by the aspects of evaluation, teaching activities, and learning atmosphere, respectively.

Keywords: The Learning Achievement in Dramatic Arts, The Choreography, CIPPA Model Activities and Video

บทนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ประกอบด้วย 3 รายวิชา คือ ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ สำหรับวิชานาฏศิลป์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยองค์ประกอบของนาฏศิลป์ การแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เน้นให้ผู้เรียนท่องจำความรู้ และจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแสดงออกทางศิลปะอย่างถูกต้องซึ่งสาเหตุดังกล่าวทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่ได้ตระหนักในการส่งเสริม คุณค่าทางนาฏศิลป์ (ปีทจณีย์ เมฆศรีสุวรรณ, 2555) จากงานวิจัยของ มะลิวัลย์ ปัทมะ (2551) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์แบบดั้งเดิมของครู พบว่า การสอนนาฏศิลป์จะเน้นการเลียนแบบเป็นหลัก ครูผู้สอนจึงเป็นเสมือนแม่แบบของผู้เรียนโดยตรง การเรียนวิชานาฏศิลป์สิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้และเข้าใจที่สุด คือ ทักษะปฏิบัติ ทักษะปฏิบัติในการเรียนวิชานาฏศิลป์ถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อผู้เรียน เนื่องจากวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาทางทฤษฎี โดยจะปฏิบัติในนาฏยศัพท์และภาษาท่าทางนาฏศิลป์เป็นหลัก ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญของผู้เรียนถ้าผู้เรียนไม่มีพื้นฐานในทักษะดังกล่าวแล้ว ก็จะไม่สามารถปฏิบัติท่ารำในเพลงต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติทั้งหมด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่ง นักเรียนจะเรียนรู้จากการคิด การปฏิบัติจริง การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ที่มุ่งให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัว นักเรียนมีส่วนร่วมทางการเรียน โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทบทวนความรู้เดิม 2) แสวงหาความรู้ใหม่ 3) ศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล เชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิม 4) แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5) สรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) การแสดงความรู้ 7) นำความรู้มาประยุกต์ใช้ (ทิตนา แคมมณี, 2553) ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ และพัฒนาผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้แสวงหา ศึกษาข้อมูล ร่วมกันในสถานการณ์จริง มีการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มได้อย่างอิสระมากขึ้น ซึ่งมีคุณครูคอยให้คำปรึกษาและคอยชี้แนะให้กับนักเรียน

วีดิทัศน์เป็นสื่อการศึกษาประเภทหนึ่ง ที่นิยมนำมาใช้กันในการศึกษาและการเรียนการสอน เพราะวีดิทัศน์สามารถสื่อสารไปยังกลุ่มคนจำนวนมากได้และส่งไปได้ในระยะไกล การใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้ชมได้ยินทั้งเสียงและเห็นทั้งภาพ ซึ่งภาพนั้นก็มีการเคลื่อนไหวทำให้สามารถสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันวีดิทัศน์เป็นสื่อที่เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการศึกษา เพื่อเสริมความรู้แก่ผู้เรียน ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนเพราะการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการชมวีดิทัศน์ เป็นการเรียนรู้ที่ได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบและการพัฒนาของวีดิ

ทัศน์ก็มีมากขึ้นตามวันเวลา ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์และความสะดวกต่อผู้ชมสามารถรับชมตอนใดหรือช่วงเวลาใดก็ได้ จึงเกิดความสะดวกและช่วยลดปัญหาการศึกษาการหาข้อมูลหรือการสืบค้นข้อมูลที่หลากหลายและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยได้อีกทางหนึ่ง (พงศศักดิ์ บัวจะมะ, 2555)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะการใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ความเข้าใจและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง โดยใช้สื่อวีดิทัศน์มาร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เพื่อเป็นการขยายองค์ความรู้ให้ผู้เรียนเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้นในการเรียนวิชานาฏศิลป์ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต็ม วิชา นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถการออกแบบท่ารำ เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต็ม วิชา นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
2. การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์
3. กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา CIPPA MODEL
4. สื่อวีดิทัศน์
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. การทดสอบภาคปฏิบัติ
7. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
8. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาอนุศิลป์ เรื่อง การออกแบบทำ
 รำ-เต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม
 การเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์มี 7 ชั้น ดังนี้
 ชั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม
 ชั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ร่วมกับวีดิทัศน์
 ชั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล
 ชั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ
 ชั้นที่ 5 สรุปและจัดระเบียบความรู้ร่วมกับวีดิทัศน์
 ชั้นที่ 6 การแสดงความรู้
 ชั้นที่ 7 การนำความรู้มาประยุกต์ใช้ร่วมกับวีดิทัศน์

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอนุศิลป์
 - 1.1 ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบทำรำ-เต้น
 - 1.2 ความสามารถในการออกแบบทำรำ-เต้น
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอนุศิลป์

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน
 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี สายสามัญทั่วไป จำนวน 4 โรงเรียน มีจำนวนห้องเรียน 8 ห้องเรียน และมี
 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจ้อยฮั่ว
 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี สายสามัญทั่วไปที่ลงทะเบียน
 เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง
 แบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอนุศิลป์ เรื่อง การออกแบบ
 ทำรำ – เต้น ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ จำนวน 7 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะภาคความรู้ (สาระนาฏศิลป์)
 เรื่องการออกแบบทำรำ – เต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับที่ 1 ชนิดแบบปรนัยเลือกตอบ 4
 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะภาคปฏิบัติ (สาระนาฏศิลป์) เรื่องการออกแบบท่ารำ – เต็ม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ พร้อมด้วยเกณฑ์การให้คะแนน จำนวน 4 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) เรื่องการออกแบบท่ารำ – เต็ม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์มีวิธีการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

1.3 ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ช่วงชั้นที่ 2

1.4 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

1.5 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องความเหมาะสมความสอดคล้องและความครอบคลุมแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้แบบประเมินเป็น มาตราส่วนประมาณค่ามีระดับการวัด 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนน

5	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

1.7 นำคะแนนผลประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบ เทียบกับเกณฑ์ที่มีคุณภาพและความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) เมื่อพิจารณา พบว่า แผนที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.74 แผนที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.51 แผนที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.84 แผนที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 4.72 แผนที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 4.77 แผนที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 4.93 แผนที่ 7 มีค่าเฉลี่ย 4.74

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

1.9 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบวัดและประเมินผล

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะภาคความรู้ (สาระนาฏศิลป์) เรื่องการออกแบบท่ารำ – เต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับที่ 1 ชนิดแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน และขอบข่ายเนื้อหา ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสร็จแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง

2.4 วิเคราะห์ข้อหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับตัวชี้วัดคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 เป็นข้อที่ใช้ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับทดลอง จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปทดลองที่โรงเรียนที่มิใช่กลุ่มตัวอย่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

2.6 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตรวจให้คะแนน

2.7 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและคัดเลือกความยากง่ายของข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.32 - 0.88 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.73 และค่าความเชื่อมั่น 0.91

2.8 นำข้อสอบไปคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน

2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับร่างทดลอง แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) เรื่องการออกแบบท่ารำ – เต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) จำนวน 4 ข้อ

ระดับคุณภาพ

คะแนน	17 – 20	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน	14 – 16	หมายถึง	ดี
คะแนน	12 – 13	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	8 – 10	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	0 – 7	หมายถึง	ปรับปรุง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน และขอขยายเนื้อหา ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.2 สร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติพร้อมเกณฑ์การให้คะแนน

3.3 นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้าน ความเที่ยงตรงของข้อสอบและเกณฑ์การให้คะแนน

3.4 วิเคราะห์ข้อหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างประเด็นการประเมินของแบบทดสอบ และเกณฑ์การให้คะแนนกับตัวชี้วัด คัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 เป็นข้อที่ใช้ได้ทำการ ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธี Inter - rater (การหาความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93

3.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบการออกแบบท่ารำ - เต็ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับสมบูรณ์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์

4.2 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

4.3 สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับจำนวน 20 ข้อ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง

4.5 นำข้อที่มีความเที่ยงตรง จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ทดลอง มาวิเคราะห์หาค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อใจ 0.89

4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนนาฏศิลป์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป สำหรับการแปลความหมายของแบบสอบถามที่ใช้ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ช่วงน้ำหนัก ดังนี้

1	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อย
3	หมายถึง	พึงพอใจในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	พึงพอใจในระดับ มาก
5	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมากที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจใช้เกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2545) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาอนุศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ จำนวน 7 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชาอนุศิลป์ เรื่อง การออกแบบ ท่ารำ – เต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์

ขั้นที่ 2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/สอบปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบ ท่ารำ – เต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 1 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นที่ 3 ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาอนุศิลป์ เรื่อง การออกแบบ ท่ารำ – เต้น โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 7 แผน โดยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ประมาณ 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน ชั่วโมง รวมเป็น 7 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นที่ 4 ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) หลังทำการสอนครบ 7 ชั่วโมง แล้วจึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนมาทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง และสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาอนุศิลป์ เรื่อง การออกแบบ ท่ารำ – เต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต้น วิชาอนุศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า t- test แบบ Dependent

2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอบภาคปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต้น วิชาอนุศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า t- test แบบ Dependent

3) วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D).

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น วิชา นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้และความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การสอบภาคปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ-เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ระหว่างก่อน เรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์การสอบภาคปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปาร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพร้อมเพรียงและจังหวะ ความคิดสร้างสรรค์ ความสวยงามของท่ารำ - เต้น หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความร่วมมือและความตั้งใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียน นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้ สื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้และความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญประกาย สุขสังข์, สุรชัย ปิยานุกูล, และ กระพัน ศรีงาน (2555) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนการสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการ

เรียนการสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้สอนใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ชิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ ในการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา โดยวิธีการมาผสมผสานกับสื่อวีดิทัศน์ ในชั้นที่ 2 ชั้นที่ 5 และชั้นที่ 7 โดยมีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในรายวิชานาฏศิลป์ ตามขั้นตอน ได้แก่ ชั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ชั้นที่ 2 แสวงหาความรู้ใหม่ร่วมกับวีดิทัศน์ ชั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ชั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ ชั้นที่ 5 สรุปและจัดระเบียบความรู้ร่วมกับวีดิทัศน์ ชั้นที่ 6 การแสดงความรู้ และชั้นที่ 7 การนำความรู้มาประยุกต์ใช้ร่วมกับวีดิทัศน์ ทำให้มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของประนอม เมตตาวาสี (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลของความรู้ความสามารถ และทักษะที่นักเรียนได้จากการเรียนการสอน สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแนวคิดของนริศรา คณานันท์ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะความสามารถและประสบการณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนและเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ผู้สอนได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ พบว่า ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.32 – 0.88 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.73 สอดคล้องกับแนวคิดของชวลิต ชูกำแหง (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวอิงเกณฑ์ (กรณีแบบเลือกตอบ) มีขั้นตอนสำคัญ เริ่มจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาคู่่มือการวัดผลและประเมินผล วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ ศึกษาวิธีสร้างข้อสอบจากหนังสือเทคนิคการสอนและรูปแบบการเขียนข้อสอบ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ควรออกข้อสอบไว้ให้มากกว่าที่จะใช้จริงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2. ผลสัมฤทธิ์การสอบภาคปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ - เต้น วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพร้อมเพรียงและจังหวะ ความคิดสร้างสรรค์ ความสวยงามของท่ารำ – เต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความร่วมมือและความตั้งใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของนางนภัส พันธุ์วงศ์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA สาระนาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA สาระนาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6319 และเพื่อประยุกต์ สุขสังข์, สุรชัย ปิยานุกุล, และกระพัน ศรีงาน (2555) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนการสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับวีดิทัศน์ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปามาผสมผสานกับสื่อวีดิทัศน์ ในชั้นที่ 6 การปฏิบัติและการแสดงความรู้ ผู้สอนนำนักเรียนลงมือปฏิบัติทำท่า - เต็ม พร้อมกัน โดยผู้สอนจะเป็นผู้สาธิต และนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติตาม ทำให้ผลสัมฤทธิ์การสอบภาคปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่าท่า - เต็ม วิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสุธีรา แก้วบุญเรือง (2555) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองหรือประสบการณ์ ที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลสามารถวัดได้ด้วยการทดสอบด้วยวิธีต่าง ๆ ในการใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปามาผสมผสานกับสื่อวีดิทัศน์ สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดสการ์ตัน ศรีบุตดา (2557) ได้กล่าวว่า วีดิทัศน์ หมายถึง วัสดุที่ใช้ทำการบันทึกหรือเก็บสัญญาณภาพและสัญญาณเสียงไว้ในรูปแบบเส้นแม่เหล็กที่ทำให้เกิดภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงปรากฏบนจอเครื่องรับได้เป็นภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงที่มีความสวยงามเหมือนธรรมชาติ ทำให้ผู้ดูเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศ ในการเรียนการสอนตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของนางนงนัท พันธุ์วงค์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA สารนาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบ CIPPA สารนาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการปฏิบัติจริง และการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของวีระ ไทยพานิช (2551) ได้กล่าวว่า การฝึก (Drill) เป็นการกระทำซ้ำหรือการทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะ (Skill) และการปฏิบัติ (Practice) คือ การปฏิบัติจริงในสิ่งที่เรียนมาซึ่งการปฏิบัติย่อย ๆ ก็จะเป็นการกระทำซ้ำ ๆ จุดมุ่งหมายสำคัญของการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ เพื่อลงมือกระทำจริงและเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ทั้งนี้ ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ ทำให้นักเรียนได้เห็นภาพและเสียง ในทุกขั้นตอนการปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่าท่า - เต็ม วิชานาฏศิลป์อย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของบทเรียนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นวัตกรรมการศึกษา, 2561) กล่าวถึง ลักษณะของวีดิทัศน์ จุดเด่นของวีดิทัศน์ที่ได้เปรียบสื่อชนิดอื่น ๆ ได้แก่ เป็นสื่อที่สามารถเห็นได้ทั้งภาพ และฟังเสียงมีความคงที่ของเนื้อหา เสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวที่แสดงความต่อเนื่องของการกระทำ ใช้ได้ทั้งผู้ชมทั้งที่เป็นกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ เสนอได้ทั้งภาพจริงและกราฟิกต่าง ๆ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ร่วมกับการใช้สื่อวีดิทัศน์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย ได้แก่ ความเชี่ยวชาญทางด้านการปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม

2) ครูและผู้บริหารควรมีการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3) ควรนำวิธีการ และผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ไปประยุกต์ใช้กับทักษะปฏิบัติในวิชานาฏศิลป์ สามารถแสดงท่าทางภาษาท่านาฏศิลป์พื้นฐาน สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่ายๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม

2. ควรมีการพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้การปฏิบัติ เรื่อง การออกแบบท่ารำ – เต็ม มีความทันสมัย

3. ควรมีการขยายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับสื่อวีดิทัศน์เพื่อไปประยุกต์ใช้กับทักษะปฏิบัติในวิชานาฏศิลป์ สามารถแสดงท่าทางภาษาท่านาฏศิลป์พื้นฐาน สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่ายๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการให้คำปรึกษา คำแนะนำแนวทางที่ถูกต้องและการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากอาจารย์ ดร.มนตรี เต็นดวง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.ปรีดา เบ็ญคาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ทุก ๆ ท่านที่ให้คำแนะนำ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้แนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนจ้อยฮั่ว โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกตลอดเวลาในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยและขอขอบคุณนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน รวมถึงเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่เวทิตาแต่ บิดามารดา บุรพจารย์ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนภัส พันธุ์วงค์. (2555). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA สารานุกรมศิลป์ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นริศรา คณนันท์. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องบทประยุกต์ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นวัตกรรมการศึกษา. (28 กรกฎาคม 2561). *สื่อวีดิทัศน์และรายการโทรทัศน์*. สืบค้นจาก http://mediathailand.blogspot.com/2012/06/blog-post_4538.html.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ประนอม เมตตาवासี. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องระบบจำนวนเต็มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TGT กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปีทจณีย์ เมฆศรีสวรรค์. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการจำ และเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญประกาย สุขสังข์, สุรัชย์ ปิยานุกูล, และกระพั่น ศรีงาน. (2555). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนการสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พงศ์ศักดิ์ บัวจะมะ. (2555). *การพัฒนาวีดิทัศน์บนอินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมความมีจิตสาธารณะของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- มะลิวัลย์ ปัทมะ. (2551). การพัฒนาเจตคติและความสามารถทางนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคแม่แบบผสมผสาน การวิจัยเชิงทดลองแบบอนุกรมเวลา. *วารสารครุศาสตร์*, 4(1), 525.
- วีระ ไทยพานิช. (2551). 57 วิธีสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สการ์ตัน ศรีบุตดา. (2557). การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่อง บายศรีปากชามกลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านไผ่ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุธีรา แก้วบุญเรือง. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องกำหนดการเชิงเส้นการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อโปรแกรม GSP กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 7). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- อ้อยทิพย์ ยะไวทย์. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการอ่านและเจตคติต่อการเรียน นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญหา กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.